

eller SF var medforslagsstillere på den vedtagelse. Det skyldes jo udelukkende, at vi havde en, der var skrappere. Vi havde gældslettelse med også; det blev så ikke vedtaget. Jeg ville bare sådan give lidt historik til en statsminister, som åbenbart har glemt, hvordan det er at arbejde i Folketinget i almindelighed.

Jeg vil bare sige, at jeg håber meget, at kriteriet demokrati og menneskerettigheder, som statsministeren selv stod lige før og sagde var vigtigt ved at referere det fra den der vedtagelse, også gælder fremover, sådan at man går ind og støtter det i de lande, der har brug for det.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er sådan set glad for, at statsministeren har slået fast, at der ikke i regeringen er truffet nogen beslutning om, hvor man skal skære, og på hvilke projekter der skal skæres for at finde en besparelse på 1,5 mia. kr., og at det også gælder Burkina Faso, som vi har fået oplyst her i spørgsmålet – også Burkina Faso skal udsættes for en nærmere analyse nu.

Det fører mig så til det spørgsmål, om statsministeren mener, at det er seriøst at eksaminere Burkina Faso og en lang række af programsamarbejdslandene, stort set hele vores udviklingsbistand, for over jul – om mindre end en måned – at have truffet beslutning om, hvor man kan skære 1,5 mia. kr. Er det seriøst, vil jeg gerne spørge statsministeren om, i forhold til at sikre både kvalitet i de danske beslutninger og kvalitet i den danske udviklingsbistand?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Anne Grete Holmsgaard spørger, om situationen i Burkina Faso kan siges at være værre end i andre lande. Det tør jeg ikke udtale mig om, men blot fastslå, at vi netop heller ikke har taget definitiv stilling til, hvorledes regeringen vil forholde sig med støtten til Burkina Faso i fremtiden, men jeg vil bekræfte, at Burkina Faso naturligvis i lyset af de rapporter, der er om menneskerettighedssituationen, er på listen over programsamarbejdslande, der skal gennemgås kritisk.

Jeg kan bekræfte over for fru Margrete Auken, at regeringen naturligvis er meget indstillet på netop at give støtte til udvikling af demokrati og sikring af menneskerettigheder. Det måtte fremgå af alt, hvad jeg har sagt i dag, at det netop er noget helt, helt centralt for regeringen.

Endelig til hr. Sjørnsen: Ja, regeringen mener, det er helt forsvarligt. I lyset af den, må vi nok sige, massive stigning, der har været i den danske udviklingsbistand i de senere år, er det klart regeringens opfattelse, at det er forsvarligt og realistisk at gennemføre en besparelse på 1,5 mia. kr. og også at sætte det ind på det finanslovsforslag, som regeringen vil fremsætte i januar.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne sige tak for den del af svaret, der gik til mig. Jeg tager det som et udtryk for, at statsministeren har en dårlig smag i munden med den meget ubehagelige finke, der kom til at ryge af panden for Venstres formand under valgkampen, om, at man skærer arme og ben af børn i Burkina Faso.

KL 14.00

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for – det får vi endelig lejlighed til, og det var dog herligt – at det nu blev slået fast, at man ikke vil fjerne kriteriet om demokrati og menneskerettigheder. Og så vil jeg bede statsministeren bekræfte, at en sådan bistand giver man til lande, hvor man har brug for den.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må sige, at jeg simpelt hen ikke forstår statsministerens svar fra tidligere om, at det både er forsvarligt og seriøst osv. at finde 1,5 mia. kr. i besparelser på ulandsbistanden med virkning fra den finanslov, som fremsættes i januar måned.

Når jeg siger, at det er komplet uforståeligt for mig, er det, fordi jeg kender statsministeren som en i øvrigt seriøs mand, der undersøger tingene grundigt, også når der f.eks. skal formuleres et regeringsgrundlag. Men når det gælder udviklingsbistanden og hvilke programsamarbejdslande, der eventuelt skal stryges på listen, eller hvilke projekter, Danmark ikke længere skal yde støtte til, så vælger statsministeren at se bort fra de principper, han ellers i øvrigt hylder, og sige: Så svinger vi kniven!

Derfor må jeg spørge: Er det seriøst med den procedure, som regeringen lægger op til, som jo simpelt hen betyder, at regeringen lægger et forslag på bordet, før den i videre omfang kan høre både organisationer i ulandsmiljøet, og også på anstændig vis kan nå at høre Folketinget om dets mening om sagen, før den reelt har lagt forslaget på bordet?